

SZÉKESFEHÉRVÁR

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Mádor-utca 7.

TELEFON-SZÁM: 110.

Hirdetések és előfizetési pónok a kiadóhivatalba küldendők.

Felelős szerkesztő és kiadótulajdonos

FENYES LÁSZLÓ.

Előfizetési árak: Egy évre 10 Kor. — Fél évre 8 K. — Negyedévre 4 K. Egyes szám ára: 10 Hár. A lap megjelenik: Hétfőn, szerdán és szombaton este 6 órákor.

Nincs játék.

A „Petit Journal”-tól kezdve a „Times”-ig és a „Münchener Allgemeine Zeitung”-ig minden külföldi lap ismét bőven el van látva magyar vonatkozású hírekkel. Holott semmiféle nemzeti gyászpompát nem fejtettünk ki, a melyről és okigányainkról, valamint leány exportunkról előnyösen ismertek vagyunk kontinensen erről és túl.

A hírek annak a nagy érdeklődésnek vizshangja, a mely a Dunaparti fők-metropolisban s Kárpátoktól az Adriáig lázas érdeklődésben tartja az elméket és kedélyeket.

Magyarországon most folynak az Ausztriával való kiegyezési tárgyalások s állatkereskedelem-ügyi egyezmények fölött most folytat vitát öt-hat kormány kiküldött. Azt hinnéd talán, ezek vitái, lehető harczi és engedelmény keltenek érdeklődést, támasztanak vihart, népszerűsítést s mind a nemzeti mozgalomnak nyerne vizshangot a külföld sajtójában.

Sőt ellenkezőleg. Állatforgalmi egyezményekkel a kis pizsi kutya se törődik Magyarországon, a minthogy — könnyű jónak lennem — megjövendölöm: a kiegyezési tárgyalások iránt Árpád nemzete mindaddig nem fog érdeklődni, a mig egy magyar- és egy osztrák-kiküldött pofon nem tlik egymást s arról nem lesz vita; a pofon fölött ur kaszinó-tag maradt-at-é-vagy sem? Az elméket és kedélyeket egészen más foglalkoztatja szép Magyarországon s így igen természetes, hogy a Petit Journal boulevard-olvasói is erről ismer- tetik Magyarországot.

Flas Teréz és Mazur Anna nyolcz éves gyermeküket valamely beteg emberek megnyomorították s egyszerre talpon van a főváros és utánna: a jó vidék is arról beszél, vitáz és tárgyal. A tisztelt társadalom, mint valami álmából felnyújtózkodott oroszlán, bömböl és megrázza a sérényét.

Holott, a ki csak némiképpen ismerős a budapesti, mondjuk meg csak, inkább a magyar viszonyokkal, az nagyon jól tudja, hogy Flas Terézék és Mazur Annák legálább is hitelesen fordulnak elő s hogy ez semmiel se különb eset a mult hetinél, csak néhány reporter buzgólkodott ezuttal jobban, mint máskor.

A reportereknek igazságuk van. A társadalmi bűnöket eldözni, különösen ha a hatóságok nem tessik a kötelességüket, az ő feladatuk. De nincsen igazsága a tisztelt társadalomnak, amely most egyszerre úgy fellázad s nincsen igazsága a tisztelt társadalom előnékesekinek: a derék publicistáknak, a kik vezércikkükben követelik a rendőrt, az ügyészséget, a hatóság intézkedéseket, közben bő könnyeket potyogtatván az erkölcsök elfajlásáról. Nekünk székesfehérváriaknak jó szerencse, hogy bátran sokoghatunk, majd ma, vagy holnap este a vengézszerelő Vigészínház „Órnagy ur” előadásán felszáradnak ezek a könnyeuropek.

Beteg emberi testek és ebből eredő bűnök mindenha voltak a világ, akkor is, a mikor igazi próféták rótták e szomorú sárteket téreit. Az emberek együttélésének intézményeivel, doktorokkal, sanatoriumokkal és titkos rendőrökkel kell őket a minimumra leszorítani, miután ki-

nem írthatók —, így tartják ezt, az életre becsatlotes optimizmussal berendezkedett közigazgatási elmék s ezeknek a közigazgatási elméknek bizonyos mértékig igazságuk is van.

De mit akarnak a társadalmi erkölcs-bírák ebből az esetből? Voltam már bátor említeni s tudósok könyveiből mindenki meggyőződhetik, hogy a jámbor érnyek és erkölcsök idejében, sőt a vallásosságnak amaz idejében, a mikor még rablóhadjárra sem indultak a középkori lovagok szent-mise szolgálatára nékni, ezek a bizonyos bűnök még inkább általánosok voltak s olykor közönségenkint léptek fel. Hogy egyszer ilyen, másszor olyan fajtája tűnik föl e bűnöknek, az semmit sem változtat a dolgon, eredő indokai e tényeknek mindenkor ugyanazok: nem az egyéni, de a társadalmi szellemi-szegénység, a tömegeknek szellemileg való foglalkoztatatlansága. Hiszen kérem alásan, Ferencz József bukáltai herceg-méi, kizérő éppen most küldte meg Londonból az ártatlansági bizonyítványt, nem lehet föltételezni sem, hogy valami vállalkozástalan nevelésben részesült volna, ellenben, hogy körének szellemi működése a lovakon és a szubrette primadonnákon túl terjedt volna, erre senki a kezét tétbe tenni nem merné.

Ne méltóztassák ily például felhozni a francia nemzetet, a mely kulturálisan előre haladt s a hol annyi ilyes dolog esik meg. A francia most decadence, a minthogy a rómaiak is császársguk fénykora után lettek decadencek és ekkor fejlődtek ki náluk az emberi testekből eredő bűnök, avagy mondjuk: szellemi betegségek.

TÁRCZA.

Az album.

Kraterov czimzetes tanácsos, egy vésma, horihagos férfiú képzett elő a tisztelgő költősség tagjai közlél és Snichov felé fordulva, elkezdte mondókáját:

— Excellenciás uram! Mélyen meghatva állunk itt excellenciád előtt, aki immár évek hosszú során át atyai gondokodással...

— Több mint tíz éven át — egészítette ki halkan Zakusin.

— Igen, több mint tíz éven át voltak excellenciád legatlaszabb szolgálói és a mai emléketes napon czenél átnyújtjuk... Öszinte nagybecsülésünk és igaz hálnak csekély jelölést az albumot, a melyben fényképeink vannak és kívánjuk, hogy excellenciád továbbra is, még nagyon, de nagyon sokáig érdemud életnek legvégeő határáig maradjon meg szeretett, jó hivatalfőnökünknek. Az Isten áldesse!

Snichov fajtái remegni kezdtek a megindulástól és néhány könnyesepp gördült végig az arcán.

— Uraim, — szól resztelő hangon — én sohasem vártam, sohasem reméltem, hogy szerény jubileumomat meg fogják tünnepleni... Meg vagyok hatva... igen... mélyen meg vagyok hatva... Sohasem fogom elfelejteni életünk ezt a legkedvesebb pillanatát és higgyék el

uraim... higgyék el kedves barátaim, hogy senki sem viseli annyira a szívén az önök bologulását, mint én... S ha néha, néha tán szigorubb voltam, úgy azt csak az önk javéért tettem...

Snichov államtanácsos erre átvétele és két-szer megcsókolta Kraterovot, aki a vártalan megimitteltétől mélyen eláppadt. Miután még a körülállókkal kezelt szorított, elhagyta a hivatal helyiségét és fogatába ölte, a tisztviselők lelkes éljenése közben lakására hajtattot.

Ötthon újabb meglepetésben volt része. A családtagok, a jóbarátok és ismerősök olyan óvációt csaptak, mikor megérkezett, mintha valami igazán nagy eseménytől telt volna a hazának. Az ebéd alatt megindult a tosztoknak és a meghataltság könyveinek árja s a szemeződés minden pohárkötésből után elérkeznyitve borultak egymás nyakába.

Snichov sohas hitte volna, hogy valaha ennyire ünnepléjek.

— Kedves barátaim! — szól a csemegé előtt az ünneplőköz. — Két órával eelőtt kárpótlást, elégtételt kaptam mindazért a kizűdeimért, amelyet egész életemben át szenvedtem. Én nem fogtam fel, hogy úgy mondjam, léhán a hivatásomat, hanem, a kötelességemet teljesíttem, mindenben, mindig. Egyetlenegy elv vezetést és pedig az, hogy: nem a közönség van mi érte, hanem mi vagyunk a közönségért. S ma meg is kaptam érte a méltó jutalmat! Tisztviselőim egy albummal leptek meg...

Mindnyájan felgrátták a helyeikről és egy-

mást lökdörve Snichovhoz akartak jutni, hogy megnézzék az albumot.

— Igazán, mélyen szép! — mondta Olga, az államtanácsos leánya. — Azt hiszem, hogy megér öten rubelt. Jaj be gyönyörű! Papuskám, édes papuskám, halod? Vigyáznai fogok rá!... No, add nekem!...

Ebéd után Olga a szobájába vitte az albumot és elzárta az asztalfiókjába. Másnap reggel elvettte az albumot, kizsegettette belőle a képeket, a melyeket szanaszét hányt a szobába és helyükbe iskolaférfinek a fényképeit illesztette. Kojja, az államtanácsos kis fia, öszszeszedte a képeket és szines ceruzával öszszeszevta másolta őket. A bajsztalanosok zöld bajuzott pingált és a szakállalanoknak — két szakállt fessett. Mikor már nem volt több tres hely, a mit még be-cseruzázhatott volna, elvettte az előt és sorra kivagdosata a fejüket. Anután gombotfittal keresztül-szurta: a szemüket és kanonásdi jázostul veltk. Mikor Kraterov czimzetes tanácsos lejött is kőtárváta, sáragasztotta azt egy gyujtokatulyára és Örvendave staladt az apjaköz:

— Papa, nézd csak, egy szőrot csináltam! Ugy-e szép?

Snichov hangosan felczagogott és szinte regett a nagy nevetéstől. Öibe kapta a kis fiut, öszszeszevta csókolta és mondta:

— No eréd, kis lurkó! Mutasd meg a mamának is, hadd neveszen ő is!

Ez volt a sora az ünneplésen átnyújtott albumnak.

Gečov Antal.

HIREK.

Szimpotomokban vagyunk csak egyek a franciákkal, ellenben maguknak a decadentia bizonyos érthető tulajdonság eredménye, mi magyarok ezt a tulajdonságot sehogyan sem vehetjük önmagunk szemébe. Nálunk az ilyes társadalmi rákfenék — mert hogy nem szórványos esetről van szó, hanem mélyebben gyökerező bajról, az bizonyos — jogosulatlanok s nem a párisi minta ezert magyarázható meg, hanem inkább az angol matrózok élete szerint s a hopyan azt Braganziá Ferencz József, lényegében jelentéktelen különbséggel, szemléletű utu bizonyította a nagy világnak.

Ezek a derék matróz fickók ugyanis külön néhaszardók az angol nemzetből. Életüket válságos négyzögölyni stabilis területen töltve, szellemük tökéletesen foglalkozás nélkül marad s ezeknél és a tulajfelett francziáknál egy és ugyanazon enerzió jelentkezik. Mondom, mi nem a francziákhoz, az angol matrózokhoz, vagy hogy senkinek demokratikus érzületét meg ne sértsem: braganziá Ferencz József herceghoz vagyunk hasonlatosak.

Valamely ember csoport, tömegében minél kevésbé képes szellemi produktivására, minél kevésbé foglalkoztatja valamely eszme a társadalmat, annál inkább föllép ez a társadalmi betegség. Az, hogy egyénileg nem mindig a legsilányabb anyagból, — mint a hopyan a Flis és Mazur eseteknél igen okos elméket emlegetnek — lép fel, ennek oka már a psycho patria körébe tartozik.

A magyar társadalom ma nemcsak teljesen korrupt, hanem szellemileg absolute inproductiva. Ezt bizonyítja az is, hogy a nemzet életében vágó fontos kérdések a legkisebb hullámot se verik tagjai körében, ellenben egy közönséges rendőri eseményt hasábszámra habzsolnak mélyebb tanulási vágy nélkül. És rendőrt ordítanak, az erkölcsöknek kisdödvönöket követelnek, talán hatóságai dajkákat és pesztunkákat is és csak kevesen veszik észre, hogy — Magyarországon jobban talán, mint másutt, de az egész világban régi társadalmi rend, avult formák tartják bilincsekben az emberiséget, a mely hogy természetesen utána haladhasz: új eszméket követel.

Nagy gyermek az emberiség, játék kell neki, szórakoztatni kell, hogy ne rosszkodjék.

— **József főherczeg Székesfehérvárról.**
Tegnap délután, mint előre jelenték, *József főherczeg Székesfehérvárra* érkezett, amde először az eredeti utitervről, nem vasuton hanem kocsin jött a székvárosba. A vasutnál fogadására br. *Fidák Pál főispán, Huszár Ágoston alispán, Havranek József kir. tan.,* polgármester jelentek meg, a katonai hatóság részéről pedig *Bihar Ferencz* altábornagy és *Ruprecht Henrik vezérőrnagy.* Mire kikerkeztek, jött meg a sürgöny, hogy ő fensége — tekintettel a meleg időjárásra — kocsin indult utnak Alcsutóráról s erre azután az indóházánál csak a katonai főmoltóságok maradtak ott, ismervén a főherczeg ama katonás szokását, hogy a hova elmenni igérkezik, ott föltétlenül meg is jelenik.

József főherczeg 3 órakor kocsin indult el Alcsutóráról s 4 órakor Lovasrévben lovat váltva, négyes sötét-pej fogatán fél 6 órakor hajtattott át a Nádor-utczán a püspöki palota elé, hogy dr. *Várossy Gyula* püspököt, tisztelgése viszonzásául, meglátogassa. A főherczeg, a kinek kíséretében *Braun vezérkari alezredes* volt, kitűnő színben van s zivélyesen viszonozta az utcán járó-kelő közönség névzőlését. Fogata nem tudott behajtani a püspöki palotába, mert éppen néhány pillanattal előbb hajtattott oda be gr. *Zichy Jenő.* A kapunál a grófnak kívül dr. *Várossy Gyula püspök, Károly János cz. püspök, Komáromy és Gremspurger* kanonokok fogadták a főherczeget, a ki rövid névzőlés után *Várossy püspök* és *Zichy Jenő* gróf között fölháladt a palota fogadó termébe s mintegy fél óráig időzött ott. Azután hadsegédével és *Zichy Jenő* gróffal ennek négyes fogatáraült — *Zichy gróf,* mint házigazda fél vízszájról — s 6 órakor csakugyan kihajtott a vasuti indóházhoz, hol a katonaság képviselőinek, többek közt a már ekkor vasuton megérkezett *Kloboczár* altábornagynak tisztelgését fogadta. Csakhamar ismét kocsiarült s a kereszturi uton kajtatott el a szőliváni kastélyba. Mikor a fogat a Lajos telep mellett hajtattott el, az egész cigányserceg az ut mellett várta már s *Fáru* népe ötköten nédriválgásba tört ki érkeztek. Mozdulni azonban nem mozdultak a helyükről, mert a rendőrség előzetesen instrukciókba részesítette a főherczeg különös pártfogoltjait.

— A rendkívül városi községülés. Hétfőn, e hó 21-én délelőtt 9 órakor a városbanál tudvalólag rendkívül közgyűlés lesz, melynek tárgyszorozata a következő:
Városi tanács előterjesztése a gyalogsági lakatya építése tárgyában.

Városi tanács előterjesztése az Ikolak- és Lovölde-utca kiépítése, továbbá a Ligetosz s Malom-utca járdái elkészítése tárgyában.

Városi tanács előterjesztése a városi iskolák igazgatási átlásának rendezése tárgyában.

— **Eljegyzés.** Dr. *Keczdán Livius Székesfehérvárról,* eljegyezte *Molnár Amáliát, Molnár Lajos* özvegy főbírók feleségét. A jegyváltás Balaton-Almádin volt.

— **A vízvezeték ügye.** Egy rövid lépcsővel ismét előbbre haladt a vízvezeték esztendőnk óta húzódo ügye. Megirtuk a tavasszal, hogy özv. *Szepeffy Gézá* né budapesti vállalkozó jelentkezett *Havranek József* polgármesternél, a pályázati feltételeket műszaki tanulmányokhoz cszéljál elkerve özv. *Szepeffy* tegnapelőtt szemfélytessen hozta vissza a terveket s kijelentette a polgármester előtt, hogy rövid időn belül befogja nyujtani ajánlatát. A vállalkozón műszaki emberei nemcsak gallériákkal, de függőleges kutakkal is biztosítani akarják a szükséges vízmennyiséget, mert a rizikót magukra vállalják. A vállalat pénzügyi finanszírozása — a mi értecsülésnek szerint — akképpen terveztetének, mint a villamvilágításnál történt, ötvén esztendői törlesztéssel. A kötelező vízvezetéseket a vállalkozón a csatornázásról utczákra tervezti kérni. Tekintettel az ügy örjáai fontosságára, a mely nélkül Székesfehérvár haladásra alig tarthatóigényt, azt reméljük, hogy majd a kérdés aktuális vállaakor minden modern polgára a városnak egyesülni fog.

— **Anna bál Bodajdon.** Bodajdon az odaváló önkéntes tisztozó egylet a fűrészházi „Rózsakal” termében e hó 27-én Anna-bált rendezte.

— **Katona történet.** Az alábbi romantikus történetet a *B. H. beszéli* el olvasnánk, de mint-hogy annak idején az eszt állítólag Székesfehérvárról jászódott le, a következőkben adjuk azt Csak most két-három esztendővel az eszt uton lehetett fia a fátol e szomorú történetről, — így mondja a hír — melynek hőseit a mi nap bocsátották el a nagy-kállói országos elmeogygító-intézetből. *Kucz Márton* vesprémi sztrébász a nagy tisztes alkalmával hajléktalanul állt, sőt a személyágát is elvesztette. Nagy nyomorúságot növelte egy másik baj, hogy egyetlen kenyérkereső fiát

Aga Hasszán menyasszonya.

— Bosnyák népmese. —

Az ifju aga element Paturmachyba, hogy kissé szórakozzék. Egy ház ablakban szépséges leányarcot pillant meg; oda siet és megszólítja. A leány elpirul és bezárja ablakát. Ettől fogva az aga minden nap eljött az ablakhoz. Eljött, hogy megmondja a leánynak, bárha már tizenöt éves volna, hogy hazza vihessen nászúgyába s tehette ujjiára asszonyi gyűrűt. Egy vén anyoka kileste a turkókból titkát s nosza sietett megvinni a hirt Hasszán anyjának, hogy a fia házasodni készül.

De az anya megeskötött, hogy az ő fia csak a baba leányt fogja a házába hozni. El is indul nyomban s titkon rábírtja a baba leányt, hogy az beleegyezék az esküvébe. Az elköszültöket erre hamar meg is teszik és elindul a díszes menet a menyasszonyért.

— Nézd csak anyám, — kiált Hasszán, — milyen pompás menet; mennyi lobogó s mennyi zászló! Óh, be gyönyörű! Ugyan ki készíti házasodni?

— Ez a te esküvéből lesz, Hasszán; még pedig a legszebb leánynyal.

— És ha szebb volna, mint maga Bosznia, akkor sem kell nekem feleségül senki...

A menetet megérkezett, de Hasszán látni sem akarja a menyasszonyát. Hiába kérieli anyja... hiába siránkoznak a hugai... háromszáz négyz. vendég egyeniti velök a kéréstket, míg végre

megtörök az ellenállást. Hasszán kezét nyujt a leánynak, a baba leánynak. A mikor azonban elérkezik az óra, hogy az ifju pár bevonuljon a nászszobába, Hasszán nem akarja a menyasszonyt követni.

— Nem bírom! a szívem Paturmachyban maradt! — kiált 'el az aga.

Kérieli az anyja, könyörögnek a hugai is; háromszáz vendég egyeniti velök a kérést. Hasszán enged és követi a baba leányt.

Bejépett ugyan a szobába, de egyetlen szót sem akar szólni. Óda húzdák az ablak mellé és órák mulnak eszűben, mogorván.

Végre megszólal a menyasszony:

— Nem teszem talán? vagy adóságra merültél a fényes menet miatt? Szólj, hád ismerjem a bánatot okát.

— Szépséges vagy, adóság se aggaszt; csak a szívem vérzik, mert ott maradt Paturmachyban.

— Ej, azért csak nem érezhetsz gondot! — Végy magadnak még három feleséget; én nem leszek féltékeny, ha te ugy akard. Ekkaszóm, hogy senki még puzszomat sem fogja halálni soha! Boldog leszek, ha csak az Aga Hasszán feleségének neveznek is!

— Halgasz ide, drága feleségem. Vedd ezt a levelet. Ha itt a reggel, szőlisd az anyámat és a kldél el a leveletemet a hadsihoz a meesetbe. Az majd fölolvassa neki az irást.

Fényes nappal volt már. Az anya kopogtatott az ajtón.

— Hasszán — kiáltotta be boldogan — tegnap nem abartál ide belépni s ma ki se akarsz jönni.

A fiatal menyecske kinyitotta az ajtót s átadta a megbízást az anyának.

— A hadsi majd fölolvassa neked a levelet, Hallgasz meg.

Az anya elcsúszott a meesetbe. De alig pillantott a pap az irásba, megeregett a könyve.

— Miért sirsz? kérdezte aggódva az anya.

— A fiad meghalt. Ebben az irásban utolsó kívánságát közli. Akarata az, hogy tegyék ssep ravatalra s lengő lobogókkal, hangos zenezővel, nagy vigyék el Paturmachyba... Menj és tedd meg a fiad kérését.

A szép leány ismét ott állott az ablakban. — Nézd csak anyám; milyen szomorú gyász pompát hoznak erre! Engedj az utczára, ha majd erre hozzák.

— Menj, leánynom.

Tört rejtett a leány a ruhájá fodrásra s lesietett az utczára. Aztán odakiáltotta a menetet vezetőnek:

— Csak egy pillantást engedjetek veimre az Aga Hasszán dekára.

A koporsót leleték a földre. A leány oda hajolt, hosszan nézett a halovány araba, megcsókolta a hideg kezét, — akkor aztán elővette a törést s a szívbe dofta.

Haldokolta azt kérte, temessék a kedvese mellé; a földben immár örökké boldogok lesznek együtt.

Kazy Gáspárt elvitték katonának. A másik idősebb fia egy halálra végződött gyűlölködés miatt már előbb börtönbe került. Kazy Gáspár a székesszékvári 17. honvéd gyalogrezendári szolgálatát teljesítette, hogy őreg szüleinek mint katonai segítésére lehessen, napi hat krajczár szolgálatát összerakta. Kényér kiosztásakor a kettő helyett csak egy kenyéret fogadtott el, a másikat pénzben vette ki. Az így megtakarított filléreikért havonta begralogott édesanyja Veszprémből Székesszékhérvárra. 1900. november végén indult el utójára az asszony a főúhoz. Utközben megellett szakítania hosszú gyűlöletét, mert erős havas eső támadt s így csak éjtől felé őrt Fejérvárra a kaszárnyához. Ott elmasztották, azzal, hogy most nem beszélhet a férjéről, mert az most őrszolgálatot teljesít a Sár-utczában, a kertlelti fogház előtt. Szomorúan ballagott tovább az anyóka, egynem a Sár-utca felé, hogy legalább láthassa a szive örömét. Közben ismét megeredt a havasról, úgy hogy a koromsötéttségben alig látott az ember két lépésnyire. Már messziről hallotta az őreg asszony az őg lépteinek egyhangú kopogását. Egyzserre elmaradtak a léptek kopogása. Helyette erős kiáltás szelte a levegőt: „Állj!”, „Igen, ez a fiám, a Gazi hangja” — utotgotta az őreg asszony és meggyororitotta a lépteit. „Állj, ki vagy!” — hangzott ismétlenül. Én vagyok Gazi lelkem, az édes anyád!”, — volt a felelet. A szegény asszony abban a boldog hizemben, hogy megértette őt az őg, nem állott meg, hanem rohant előre. „Állj!” — haragott a katoná harmadszor s a következő pillanatban elődört a fegyver. A lövére kiszaladt az őreg: Köztük volt Kazy Gáspár földje, Magyar István honvéd. Kővé meredten világoztatta fel az asszony holtteste mellett az ő-parancsnokot: „A szerencsétlen Kazy megdölte az édes anyját!” — Most három esztendővel az eset után hazikerült az anyógyilkos. A nagy-kélléhatatlan csendes őrtelét elbocsátotta. Érdékes, hogy ugyane napon kért síteték a szerencsétlen apnák a 3475/1902 számú ügyi végzetést is, melyben arról értesítették, hogy idősebbik fiát föltételez szabadságra bocsátották.

— Személyi hir. *Szűgyény-Marich* László berlini nagykövét hosszabb szabadságra csóori bírtokára érkezett.

— Kunhegyi társulata. A székesszékhérvári szinkertelt direktora: jó *Kunhegyi Miklós*, társulata el hétéen bevonult Sziókra az ódával szelős szinkörben állóvázn a művészet olátra. Im nézünk meg a repertórt, mely darabok kerülnek a szent és szelős olátrán való felléltésére:

- Szomb. júl. 19. Asszonyregiment, operette.
- Vas. 20. Flórka szerelme, népszáim.
- Hétlón 21. Lotty ezredesi, bohózat.
- Kedden 22. Képviselel ur, vígjáték.
- Szerdán 23. Svihákok, operette.
- Csütört. 24. Korod a szíved, szimú.
- Péntek. 25. Egy magyar huszárkáplár Bécsben.
- Szomb. 26. Vésztaztalak, operette.
- Vas. 27. Az uszi gyöngy, népszáim.
- Hétlón 28. Hazi béke, vígjáték.
- Kedden 29. Kurucz Féja Dávid, korrajz.
- Szerdán 30. Asszonyregiment, operette.
- Csüt. 31. Nagyias hőbortja, vígjáték.

Ime ezek azok a darabok, a melyben nekünk az ősszel örömetk lézen. Megnyugtató a tudás, hogy az „Egy magyar huszárkáplár Bécsben” című nemzeti szinjétek darabot nem fogjuk nélkülözi a a norvácsokt kedvelő közönség az Asszonyregiment-ben fogja gyönyörűségét találhatni, sőt a klasszikus remek művek is képviselve vannak: „Az uszi gyöngy”-el. Ha még megmülléjük, hogy Sziókton egy egész páholyt 5 koronáért lehet kapni s az ülőhelyeket válogatás nélkül, egyre mára: 1 kor. 40 fillért, a gyermekék és katonák a felét fizetik — a szintársulatór mindazt „elmondották, a mi a nagy nyilvánosságot érdekl. A művészi és technikai személyzetről, a primadonnákról és kordina eresztőrl már beszámoltunk annak idején.

— Az abal lövésény. Jeleztük már, hogy az 1. és 3. honvéd lovasdandár holnap, vasárnap lövésényt rendez Szt-Iván, illetve Sár-Ada határában. A lövésény iránt az egész Dunántul nagy érdeklődés

mutakozik s maguk a versények, a nevezésekből látlva rendkívül érdekesnek ígérkeznek. Jelen lesz a lövésényen *József főherceg* is, valamint *József Agost főherceg*, a kik most gr. *Zichy Jenő* vendéglé Szt-Ivánon. A versények 1 órakor kezdődnek, díszelőnkök *Klobócz Vilmos* altábornagy és br. *Zech Arnold* lovassági főügyelő, a versénybizottság elnöke *Rohr Ferenc* ezredes, a 3 k. 1 dandár parancsnoka. Az egyes versényekről a következő programkivonat ad felvilágosítást:

I. Vadasversény altisztek részére, távolság 3500 méter.

II. Akadályversény, tisztek és hadapródok részére, sajt lovakon, telvérek kizárásával. Táv 4000 méter. 15 nevezés történt.

III. Vadasversény huszások számára, táv 3500 méter.

IV. Akadályversény m., tisztek részére szolgáló lovakon. Távolság 3600 m. Itt a nevezések viláorlási számban történtek — összesen 65 induló van jelen — hogy a versenyt két csoportra kellett osztani.

V. Vadasversény altisztek részére. Táv 3500 méter.

VI. Akadályversény tisztek részére. Táv 3600 m. 17 nevezés.

VII. Vadasversény huszások részére. Táv 3500 méter.

VIII. Akadályversény tisztek és hadapródok részére, táv 3400 méter.

A tisztelet díjakat a főhercegek, a katonai főmőtőségek s a tiszti kar adta össze.

Három millió korona egy ládában. Jeleztük már, hogy az *Oestrák Magyar Bank* helybeli fiókja e hó 21 én kezd meg működését s hogy ezt tehese: tegnappól vasuton, egy óssa vasal ládában érkezett meg az ehhez szükséges három kellek, pénz aranyban, pénz ezüstben és pénz papírban, Keekony husz koronás aranyból egész tőzöng voltak ősszerakva s a Bank pénztárnoka aznap egyebet sem csinált, mint pénzt olvasott egész nap, összesen 3 millió koronát, a mely a helybeli fiók forgó tőkeje marad. A három millió iránt metáin közelebből érdeklődőknek azt is eláróltahajuk, hogy a pénz kitűnő szerkezett — pénzcsészabába helyezték el. Lapunk egy ölelet barátja külböben, érteselvéen, hogy a három millió korona megérkezést prózában megénekelni akarjuk, arra figyelmeztett bennünket, hogy a közönség helyesebb csime az lenne: „Ujdonság Székesszékhérvár.” A miben volna némi igazság.

A Vígizinház-társaság, az eddigi diszpozíciók szerint, ma délután 6 órakor érkezik meg a vasuton s ma este 8 órakor kezdik az előadást. — **Díjnékből innok.** A m. kir. belügyminiszter a vármegyei rendezesreított díjnékoknak kérsere megengedte, hogy a II-od osztályú iratok létezámba vétesseken fel. Okot a kérelemre valóti engódmények, előlegek és szabadságoldás iránti jogos igénytek szolgáltattak.

— A Tolvaj szövetkezet. Annak a fiatal gonozverőkölből álló szövetkezetnek, a mely szerdán délelött Székesszékhérváron járt, harmadik tagját is sikerült *Simon Sándor* rendőrkapitányának elfogni *Horváth Ernő* 15 éves fia személyében, a ki eddig Budapesten 52 lopást követelt el. Ugy őt, mint társait ma már az ügyészségre küldték. Érdékes, hogy a fiatal gonozverők szembesítéskor a rendőrkapitány előtt tolvajnyelven kezdtek beszélni s a mindaddig fel nem hagytak vele, a mig csak egy szóbanban voltak.

— Régi bűnök. Polgárdin az utóbbi években sok lopás volt, a minek nem tudat nyomára akadni. Most végre a csendőrség kinyomozta, hogy az őssze eddig felditeltelen lopásokot *Ultrák Sándor* polgárdi, *Bakor József*né válpalotai és *Jána Dörsse* kis kezei-lakosok követték el. A tolvajokat letartóztatták s átadták a járásbírósnak.

— Pályázat postal állásokra. A helybeli posta hivatal a következő pályázati felhívást teszi közzé:

A m. kir. posta-távíroda és távbeszélőnél beöltendő 108 gyakornokjelölti állásra szemmel pályázat hirdettetik.

Ezen állásokra az 1893. évi I. törvényesülk 14. §-a értelmében pályázhatnak, a kik középpakot, vagy este egyenrangú más tanintézetek, érettség vizsgából sikeresen elégteltek, 18 életévüket betöltötték és magyar állampolgárok.

Ezen feltételeken kívül a pályázók községi erkölcsi bizonyítványával feddeltlen előéletüket, köznevelési, orvosi bizonyítványával pedig ép és egészséges, a posta és távadászolgálatra testileg alkalmas voltak igazolni tartoznak.

Továbbá azok, kik a középpakot az 1901/1902. január megelőzőleg végezték, kötelesek hiteles módon azt is kimutatni, hogy azóta hők voltak alkalmasak, illetve mivel foglalkoztakok.

A pályázat alá bocsátott állásokot a kertlelti posta és távadászolgátsóok fogják betölteni számszerint minden igazgatóság tizenkettőt (12). A sajtóközleg írt születei, orvosi, erkölcsi és iskolai bizonyítványokkal felszerelt kérvények a már közszolgálatban állók által fellet hatóságok, a közszolgálatban nem levők által pedig az illető főszolgabíró vagy polgármester utján folyó évi augusztus hó 16-ig a szerint, a hők a pályázók alkalmaztatást óhajtának nyerni, a budapesti, kassai, kolozsvári, pécsi, nagyváradi, pozsonyi, soproni, tolmásvári vagy zágrábi posta és távadászolgátsók nyújtandók be. Az illetett határidőn túl folyamodványok csak az esetben fogadjatnak el, ha a kizittott határidőig pályázók kellő számmal nem jelentkeznek.

A pályázók közül kiválasztottak az illető posta és távadászolgátság felhívására, az igazgatóság vezetőjénél személyesen jelenkenni tartoznak a ki azután fellogadások iránt végleg határoz.

A fellogdott posta és távadászorgánokjelölti eskü helyett, postlogadalmat tesznek, két (2) korona napdíjjal részesülnek s a következő föltételek mellett leszenk szolgálatba.

1. Állásukat az illeletek posta és távadászolgátság felhívására folyó évi október 1-én, vagy ha az igazgatóság másképp rendelkezik, ehhez képest előlialni tartoznak.

2. Kötelesek a posta és távadászolgátság által kijelölendő hivatalnál — melyek fejelemi hatósága alatt állnak — a posta és távadászolgátsók gyakorlatilag elajajtatni s ott rendes szolgálatot teljesíteni.

3. 1903. évi szeptember 1-ére saját költésükön Budapesten, illetve Zágrábra helyesletnek át a posta és távadászolgátsók tanfolyam hallgatására.

4. A posta és távadászolgátsók tanfolyam tartalma alatt minn annak rendes hallgatói, a tanfolyami szabályzatnak minden tekintetben alávetik magukat s a belkiszáisi és tanfolyamti is, haosak ezek alól fel nem mentettek, fizetni kötelesek.

5. Napdíjjal élvezetében a tanfolyamnak 10 hóra terjedő ideje alatt is megmaradnak, de ennek fejében a tanfolyam székhelyén levő posta és távadászolgátság rendelkezése szerint szabad idejükben gyakorlati szolgálatot teljesíteni tartoznak.

6. A kik ezen feltételeknek eleget nem tesznek, vagy a kiknek megaviseleste, avagy megbizhatóság kifogás alá esik is, valamint azok is, a kik a posta távírda és távbeszélő szolgálatra más ok miatt alkalmazhatónak találtatnak; a szolgálat, illetve ezen próbáképen alkalmaztatás alól minden további ideje nélkül egyszerűen felmentettek.

7. Azok vizsont, a kik gyakorlati alkalmaztatásuk alatt beváltak, a posta és távadászolgátsók tanfolyam szabályszerű elvégzése s a posta és távadászolgátsók alapvizsaga sikeres letétele után posta és távadászorgánokkóká nevezettek ki az 1893. évi IV. t. c. 11. §-ában megállapított segélydíjjal, az ha felsőbb tanintézetet végeztek évi 1000 korona, különben pedig évi 800 korona segélydíjjal; a posta és távadászolgátsók tanfolyam szabályzata által előlirt szakisvizsaga sikeres letétele pedig igényt szereznek a X-ik fizetési osztályba sorozott s az 1893. évi IV. t. c. 11. §-ban meghatározott illetményekkel javadalmazott posta és távadászolgátsók állásokra.

Szekesfehérvár, 1902. július 14.

— **Brünner.**
A Nenti. Még is jó az Islen. A m. kir. anyagi gondjaim kinczotk, óriási pénzvarasban voltam, de a Gonviselés úgy akarta, hogy Krausz Vilmossal találkozzam, aki azonnal elő teremtete csekély kamat mellett azosszeget a mivel tartozásomat rendeztem. Krausz F. Vilmos Basa-utca 2 szám alatt lakik.

— Egy-és kétfogatu bérkocsi, egy helyben, mint a vidéken megrendelhető *Krausz Verona* költéses vállalkozással, Néador-utca 11 számú dohányüzésdjében, tel. szám: 88. Ejjeli megrendelés. Ósa-utca 5 szám, sajtó házában.

— Anyakönyvi hírek. 1902. évi július 12-től július hó 18-ig. Születtek: 25. Elhunyt: 12. A születéssel idő alatt háasságra lépett 1 pár. *Kérvételek.* Urhagyó Antal, csizmagia-segéd Székesszékhérvár és Vasvári Feleka Taszár. — Kolonits János, földm. napész. és Kotsis Méri, földm. napész. Székesszékhérvár.

— Idegenek névora. Magyar Király szálloda. Wrainits ut. Bécs. Somogyi János ut. Budapest. Manu ut. Bécs. Goldarbeiter ut. Bécs. Magyar gyáros Győr. Kálmán és neje Budapest.

Fekete Sas tulajdonos: Terlesz Emil... Fekete Sas tulajdonos: Terlesz Emil simebly...

— Piaci árak: 1902. július hó 19-én Buza 8,00—8,20...

Az Arany pusztja.

Most, a midőn a gabona sárga kalászi hullámnak a nagyterjedelmű tételek, majdnem minden pusztát így lehetne nevezni...

Felső-Alapnak ismerték csak azelőtt a helyet és tulajdonképen most is az a neve...

Legutóbbi birtokosa holdögmélték Arany László és most: Özevgye aszerint új szinzeltek a vidéknek. A tő partját szép zöld pászit veszi körül...

Jóváhagyása után az Áruaktárt verb tartosít... Dr. Steiner Jákó ügyvéd...

Papp Károly... Gyászházak... 48 óra alatt készíttetnek.

Árverési hirdetményi kivonat. A moéri kir. járásbírság, mint teleknyom...

1881. LX. tav. 170. §. értelmében a bánátpénzek... Demeter kir. albíró.

MOSODA Lakatos-utca 10. Elfogad szép mosás és vasalásra ing, gallér, kését, alsó ruha...

SECURITAS Labor omnia vincit. 647/1887. sz. a hatós. engedélyezett nemzetközi hiteludósító és incasso intézet.

HIRDETMEYNY. AZ OSZTRÁK-MAGYAR BANKNAK helyben újonnan felállított főinkintézete... 1902. évi július hó 21-dikén...

Csodát meg eladási hirdetmény. Boldogtalan Isidor székeshérvári bej. kereskedő...